

Αθήνα, 31 Ιουλίου 2018

**Συνέντευξη τύπου του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας
κ. Κυριάκου Μητσοτάκη
για τις πυρκαγιές στην Ανατολική Αττική**

Την περασμένη Δευτέρα 92 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους με τον πιο φρικτό τρόπο. Δυστυχώς, ο αριθμός των νεκρών μπορεί να αποδειχθεί και μεγαλύτερος. Είναι ένα βάρος που σηκώνει όλη η Ελλάδα, το σηκώνουμε όλοι μας. Καθένας μας βλέπει να καθρεφτίζονται στους δικούς μας ανθρώπους, -στα παιδιά μας, στους γονείς μας- τα πρόσωπα αυτής της πρωτόγνωρης τραγωδίας.

Είναι ένα μαύρο ψηφιδωτό από οικογενειακά δράματα που στοιχειώνει τη συνείδησή μας και δεν μας αφήνει να ησυχάσουμε. Γιατί δεν πρέπει να ησυχάσουμε. Ξέρουμε ότι θα μπορούσαν να ήταν δικοί μας άνθρωποι εκεί, αυτό το απόγευμα της Δευτέρας, όπου μέσα σε τόσο λίγη ώρα τόσο πολλοί άνθρωποι βρέθηκαν να δίνουν μια μάχη επιβίωσης, τη δική τους και των αγαπημένων τους προσώπων. Μια μάχη άδικη, μια μάχη άνιση.

Τις τελευταίες 7 ημέρες βρέθηκα, ως όφειλα, πλάι σε αυτούς που έζησαν τις πιο σκοτεινές στιγμές της ζωής τους. Μέσα σε λίγες ώρες άκουσα πολύ και μίλησα λίγο γιατί έτσι έπρεπε να γίνει. Ποτέ όμως δεν έχω νιώσει τόσο άσχημα στη ζωή μου όπως την περασμένη Πέμπτη όταν πήγα στο καμένο οικόπεδο που χάθηκαν 26 συμπολίτες μας. Και αυτά που είδα εκεί θα με συνοδεύουν για πάντα και δεν θα τα ξεχάσω ποτέ.

Ως αρχηγός της αντιπολίτευσης οφείλω να σταθώ απέναντι στην Ελληνική κοινωνία με ειλικρίνεια και με υπευθυνότητα. Ο θυμός και η ταύτιση με τον πόνο του άλλου είναι, ξέρετε, κάτι βαθιά προσωπικό. Όποιος όμως είναι δημόσιο πρόσωπο δεν έχει δικαίωμα να κρύβεται την ώρα της κρίσης. Οφείλει να πάρει θέση και οφείλει, κυρίως, να είναι δίπλα στους πολίτες που δοκιμάζονται.

Ήταν φανερό από την αρχή ότι είχαμε να κάνουμε με μια πρωτόγνωρη τραγωδία. Αποφάσισα όμως αμέσως ότι ούτε εγώ, ούτε η Νέα Δημοκρατία, έπρεπε να εμπλακούμε σε μια ανούσια αντιπαράθεση Κομματικών αλληλοκατηγοριών. Τα γεγονότα έχουν τη δική τους φωνή και είναι αμείλικτη. Αυτά που λένε αυτοί που έζησαν τη μαύρη Δευτέρα της περασμένης εβδομάδος, την αγωνία να σωθούν οι ίδιοι και οι δικοί τους άνθρωποι, έχουν πολύ μεγαλύτερο βάρος και σίγουρα πολύ περισσότερη αλήθεια από δηλώσεις αρμοδίων και ανακοινώσεις υπουργών.

Μην έχετε όμως καμία αμφιβολία: οι ευθύνες θα αποδοθούν. Έχω προσωπικά μεγάλη εμπιστοσύνη στην Δικαιοσύνη, αλλά και ως αρχηγός της αντιπολίτευσης θα κάνω τα πάντα για να απαντηθούν όλα τα ερωτήματα και οι ευθύνες να ταυτοποιηθούν και να

καταλογιστούν. Οι Έλληνες, όμως, δεν αρκούνται μόνο σε αυτό. Ζητούν να κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να μην ξαναζήσουμε ποτέ μια τέτοια τραγωδία.

Ζητούν, με άλλα λόγια, το αυτονόητο: ασφάλεια για αυτούς και τις οικογένειές τους, και για τις περιουσίες τους, στην καθημερινότητά τους. Δεν θέλουν άλλα λόγια, δεν θέλουν άλλα ψέματα, δεν θέλουν άλλη στάχτη. Απαιτούν σχέδιο, σοβαρότητα, ευθύνη και, κυρίως, την επιλογή των πιο κατάλληλων ανθρώπων στις πιο κρίσιμες θέσεις για την ίδια τους την ασφάλειά.

Γι' αυτό και στέκομαι σήμερα εδώ απέναντί σας, για να αναλάβω από σήμερα την ευθύνη μου. Δεν είμαι μόνος μου. Έχω μαζί μου μια ομάδα νέων, αλλά και έμπειρων ανθρώπων που είναι πανέτοιμοι να προχωρήσουν σε έναν πλήρη ανασχεδιασμό της Πολιτικής Προστασίας. Όλες οι υπηρεσίες, όλοι οι εμπλεκόμενοι, πρέπει να τεθούν υπό την ευθύνη ενός προσώπου για να γίνει επιτέλους αποτελεσματική η πρόληψη και ο συντονισμός όλων των φορέων.

Έχω πει πολλές φορές ότι το κράτος υπάρχει για να προστατεύει τη ζωή των πολιτών και για να διασφαλίζει τις περιουσίες τους. Και αυτό είναι για εμένα μια προτεραιότητα αδιαπραγμάτευτη. Θα ήθελα να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά από την καρδιά μου όλους όσοι έδωσαν τη μάχη με τη φωτιά και βοήθησαν ώστε να μην θρηνήσουμε ακόμη περισσότερα θύματα. Να ευχαριστήσω από την καρδιά μου και όλους τους εθελοντές, τους πολίτες από κάθε γωνιά της χώρας που συμπαραστέκονται στα θύματα της τραγωδίας.

Σε αυτή την δύσκολη ώρα, σε αυτή την πολύ σκληρή ώρα για την πατρίδα μας, η στάση τους είναι όχι μόνο συγκινητική, αλλά και μια αχτίδα ελπίδας ότι κάτι επιτέλους μπορεί να αλλάξει σε αυτό τον τόπο.

Για όλα αυτά έχω έρθει για να απαντήσω στις ερωτήσεις σας σήμερα.

ΓΡ. ΤΖΙΟΒΑΡΑΣ: Τις προηγούμενες ημέρες μιλήσατε για διαχρονικές ευθύνες. Πώς ακριβώς τις ορίζετε; Τι είναι για εσάς οι διαχρονικές ευθύνες; Και αν πραγματικά εννοείτε ότι θα αναλάβει τις ευθύνες που αποδίδει στις προηγούμενες κυβερνήσεις, λέγοντας ότι για τα αυθαίρετα δεν είναι εκείνη που φταίει, για την άναρχη δόμηση στο Μάτι δεν είναι εκείνη που φταίει, για την κακή οργάνωση των υπηρεσιών δεν είναι εκείνη που φταίει. Τι νόημα έχει λοιπόν για εσάς η ανάληψη των διαχρονικών ευθυνών;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Τζιοβάρρα, όπως ίσως γνωρίζετε, ασχολούμαι με τα θέματα αυτά από την αρχή της πολιτικής μου σταδιοδρομίας. Το 2007 ήμουν πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος και επισκέφθηκα τις περιοχές της Ηλείας μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές και καταλήξαμε τότε σε ένα πόρισμα για το τι έπρεπε να αλλάξει στον μηχανισμό πρόληψης και στο μηχανισμό δασοπροστασίας. Και, θέλω να σας θυμίσω ότι, τότε, η Κυβέρνηση η οποία διαχειρίστηκε τις καταστροφικές φωτιές του 2007 είχε ήδη παραιτηθεί, οδεύαμε προς εκλογές και είναι βέβαιον ότι τα πράγματα και τότε δεν έγιναν καλά. Όπως επίσης είναι βέβαιον ότι τα προβλήματα του χωροταξικού σχεδιασμού και της άναρχης δόμησης πηγαίνουν πίσω πολλές δεκαετίες. Αλίμονο, όμως αν όλα αυτά είναι άλλοθι για την καταστροφική διαχείριση αυτής της κρίσης. Αυθαίρετα στο Μάτι, αλλά και

σε άλλες περιοχές της χώρας, έχουμε εδώ και 40 χρόνια, αλλά είναι η πρώτη φορά που κάηκαν σχεδόν 100 άνθρωποι σε μια περιοχή κατοικημένη, τόσο κοντά στην Αθήνα. Ας διαχωρίσουμε, λοιπόν, τις διαχρονικές ευθύνες για την άναρχη δόμηση και για όσα δεν κάναμε στο δομικό μηχανισμό δασοπροστασίας από την άθλια -επαναλαμβάνω, άθλια- διαχείριση αυτής της κρίσης και από την ακόμα πιο άθλια προσπάθεια για επικοινωνιακή συγκάλυψη όλων όσων δεν έγιναν αυτές τις κρίσιμες ώρες της περασμένης Δευτέρας.

ΑΡ. ΠΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, μιλήσατε τώρα για διαχρονικές ευθύνες. Την Παρασκευή, όταν ο κ. Τσίπρας ανέλαβε την πολιτική ευθύνη, μιλώντας στο Υπουργικό Συμβούλιο, η Νέα Δημοκρατία τοποθετήθηκε λέγοντας ότι αυτό είναι κενό γράμμα, γιατί θα έπρεπε να ακολουθείται από παραιτήσεις ή κατατομήσεις. Εσείς έχετε ταυτοποιήσει, προσωποποιήσει τις ευθύνες, αναμετρώντας τις τελευταίες μέρες τι έγινε και τι δεν έγινε; Υπάρχουν πρόσωπα πίσω από τις ευθύνες; Ποια είναι αυτά; Ποιους θεωρείτε υπεύθυνους;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αδυνατώ να αντιληφθώ, κυρία Πελώνη, τι σημαίνει πολιτική ευθύνη χωρίς καμία παραίτηση. Ειλικρινά δεν το καταλαβαίνω. Και νομίζω ότι δεν το καταλαβαίνει και η μεγάλη πλειοψηφία, για να μη σας πω όλοι οι συμπολίτες μας. Όταν αναλαμβάνει κάποιος πολιτική ευθύνη για κάτι, πρέπει να συνοδεύεται αυτή η πολιτική ευθύνη και από μια πράξη. Και να σας πω και κάτι: η παραίτηση είναι και μια πράξη προσωπικής ευθύνης. Πραγματικά αναρωτιέμαι πως κάποιος άνθρωπος -και θα τους κατονομάσω στη συνέχεια, επειδή μου ζητήσατε να προσωποποιήσω τις ευθύνες- κοιμούνται σήμερα και συνεχίζουν μακάριοι να ασκούν τα καθήκοντά τους. Δεν αναφέρομαι μόνο στον ίδιο τον κ. Τσίπρα. Θα επανέλθω στις ευθύνες που καταλογίζω στον Πρωθυπουργό. Αλλά ο κ. Τόσκας, ο κ. Σκουρλέτης, η κυρία Δούρου, ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας και ο Αρχηγός της Αστυνομίας [σημείωση: εκ παραδρομής έγινε αναφορά στον Αρχηγό της Αστυνομίας αντί του Αρχηγού της Πυροσβεστικής] έχουν τεράστιες ευθύνες. Δεν θα έπρεπε να βρίσκονται σήμερα στη θέση τους, γιατί αύριο μπορεί να κληθούν να διαχειριστούν μία άλλη πυρκαγιά. Και ρωτώ σήμερα: ποιος Έλληνας πολίτης έχει εμπιστοσύνη σε αυτούς τους ανθρώπους να αντιμετωπίσουν άλλη μία φυσική καταστροφή;

Δ. ΚΟΤΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν καταγγελίες σήμερα από το Δήμαρχο Ραφήνας – Πικερμίου, τον κ. Μπουρνούς, ο οποίος ήταν στη φωτιά από την πρώτη στιγμή, ότι στη Δικαιοσύνη παρουσιάστηκαν πλαστά έγγραφα τα οποία φέρουν την υπογραφή της Συμβούλου της Περιφέρειας Αττικής, ότι υπήρχε μία συνεδρίαση του συντονιστικού -που σύμφωνα με τον κ. Μπουρνούς δεν έγινε ποτέ- και από εκεί δόθηκε εντολή για εκκένωση της περιοχής. Εσείς θεωρείτε ότι υπάρχει ένα σχέδιο συγκάλυψης, όπως καταγγέλλει ο κ. Μπουρνούς, για να φύγουν οι ευθύνες από εκεί που πραγματικά υπάρχουν;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν το ξέρω αυτό, αλλά έχω βάσιμες υποψίες. Οι καταγγελίες του Δημάρχου, είναι καταγγελίες σοβαρές και πρέπει να διερευνηθούν. Σε πρώτη φάση πρέπει να διερευνηθούν από τη Δικαιοσύνη. Και όταν λέω από τη Δικαιοσύνη, εννοώ ότι πρέπει να διερευνηθούν από τη Δικαιοσύνη στο ανώτατο δυνατό επίπεδο. Και ζητώ σήμερα δημόσια από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να αναθέσει την έρευνα σε Εφέτη Εισαγγελέα, έμπειρο, ώστε η πρώτη διερεύνηση

να γίνει στο ανώτατο δυνατό επίπεδο και αν υπάρξει ανάγκη στη συνέχεια, αν κριθεί αναγκαίο να υπάρξει κάποια περαιτέρω ανάκριση, αυτή να ανατεθεί σε ειδικό εφέτη ανακριτή. Εάν δεν το κάνουμε τώρα, που χάθηκαν σχεδόν 100 άνθρωποι, τότε θα το κάνουμε; Από εκεί και πέρα, νομίζω ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουν εντυπωμένη στη μνήμη τους τη σύσκεψη, το σόου μάλλον, το οποίο δόθηκε το βράδυ της Δευτέρας μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες, σε μία ώρα που ήταν σαφές σε όλους μας -μέχρι και εμείς το γνωρίζαμε- ότι κάτι τραγικό είχε συμβεί. Ένας Πρωθυπουργός άμοιρος ευθυνών, κατά τα λεγόμενά του, να προσπαθεί να κάνει μία επικοινωνιακή διαχείριση, την ώρα που όλοι γνώριζαν ότι είχαμε ήδη νεκρούς και ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μία τεράστια, με μία πρωτοφανή καταστροφή. Ξέρετε, οι πολίτες δεν χρεώνουν στον κ. Τσίπρα μόνο ανικανότητα. Του χρεώνουν και πρωτοφανή κυνισμό και θράσος και έλλειψη δυνατότητας οποιασδήποτε συναισθηματικής επαφής με το πρόβλημα. Η διαχείριση, λοιπόν, της κρίσης -θα συζητήσουμε, φαντάζομαι, στη συνέχεια και για τις ευθύνες για το τι έγινε και τι πήγε στραβά, αλλά η διαχείριση της κρίσης- από πλευράς Κυβέρνησης με κάνει να πιστεύω ότι υπάρχει προσπάθεια, όχι μόνο επικοινωνιακής αντιμετώπισης, αλλά ενδεχομένως, ναι, και συγκάλυψης ευθυνών.

N. ΑΡΜΕΝΗΣ: Γίνεται μεγάλη κουβέντα για τα αυθαίρετα, τα οποία, όμως, για δεκαετίες έπαιρναν φως, νερό, τηλέφωνο, οι ιδιοκτήτες τους πληρώνουν φόρους. Ακούω από την Κυβέρνηση ότι είναι αποφασισμένη, επιτέλους, να βάλει τις μπουλντόζες να δουλέψουν. Επειδή αύριο μπορεί να έχετε εσείς την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, έχετε τα άντερα να κατεδαφίσετε αυθαίρετα; Και δεν μιλάω μόνο για το Μάτι, αλλά οπουδήποτε στη χώρα υπάρχουν αυθαίρετα.

K. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ξέρετε, κύριε Αρμένη, όλοι έχουμε την ιστορία μας σε αυτό τον τόπο και αυτά τα οποία έχουμε πει κατά καιρούς μένουν. Έχω αναφερθεί στο πρόβλημα της αυθαίρετης δόμησης -τολμώ να πω- σε μία εποχή που δεν μας απασχολούσε πολύ. Και έχω πει πράγματα τα οποία είναι σκληρά. Έχω μιλήσει εδώ και πολλά χρόνια, για την ανάγκη να υπάρχουν κατεδαφίσεις. Ειδικά σε εκείνα τα αυθαίρετα τα οποία δεν μπορούν και δεν επιτρέπεται νομικά υπό οποιαδήποτε περίπτωση να τακτοποιηθούν. Ποια είναι αυτά; Αυθαίρετα εντός εκτάσεων που έχουν κριθεί αναδασωτές, αυθαίρετα που είναι στον αιγιαλό, αυθαίρετα που είναι μέσα σε ρέματα. Ναι, βεβαίως και πρέπει να προχωρήσουμε σε κατεδαφίσεις. Από την άλλη θέλω να σας θυμίσω ότι υπάρχει ένας νόμος, ο νόμος 4178 που ψηφίστηκε από την τότε Κυβέρνηση Σαμαρά, που έθετε ένα πλαίσιο τακτοποίησης εκείνων των αυθαιρέτων τα οποία προφανώς και δεν θα κατεδαφιστούν. Ένας σωστός νόμος -και πολλοί συμπολίτες μας έσπευσαν το νόμο αυτό να τον αξιοποιήσουν. Αλλά ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι σήμερα ασκούν κριτική και λένε ότι δεν έχουν οι ίδιοι ευθύνες για αυτό το οποίο συνέβη; Είναι οι ίδιοι οι οποίοι προχώρησαν σε ακόμα πιο «γενναιόδωρες» ρυθμίσεις για τις τακτοποιήσεις αυθαιρέτων μετά το 2014. Θυμίζω αυτό εδώ το πρωτοσέλιδο της Εφημερίδας των Συντακτών: «Το αφεντικό τρελάθηκε». Το αφεντικό ήταν το Υπουργείο, ο κ. Σπίρτζης τότε, που προχωρούσαν σε τακτοποιήσεις αυθαιρέτων. Και υπάρχουν και τα βίντεο με τον κ. Σπίρτζη, ο οποίος σήμερα κόπτεται για τα αυθαίρετα, να δίνει εντολές και κατευθύνσεις στους αυθαιρετούχους για το πώς θα τακτοποιήσουν τα αυθαίρετά τους. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, επιτέλους αυτό το παιχνίδι της υποκρισίας. Έχει και η σημερινή Κυβέρνηση μεγάλες ευθύνες για τη διαίωνηση αυτού του προβλήματος. Θέλω να σας θυμίσω ότι

κυβερνά πια αυτή η Κυβέρνηση σχεδόν 4 χρόνια. Κάποτε ο κ. Τσίπρας ήταν απλά νέος και ανεύθυνος. Σήμερα πια είναι καταστροφικός και κυνικός.

Δ. ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΗ: Μετά από κάθε καταστροφή βλέπουμε όλοι την εκάστοτε Κυβέρνηση να εξαγγέλλει σχέδια αντιμετώπισης των κρίσεων και τι θα κάνει στο μέλλον και πώς θα λύσει τα όλα τα ζητήματα και ποτέ δεν γίνεται τίποτα ή γίνονται πράγματα με πολύ μεγάλη καθυστέρηση και με πάρα πολύ μεγάλες ελλείψεις. Γιατί δεν είναι μόνο τα σχέδια. Είναι και η αδράνεια του κρατικού μηχανισμού και πάρα πολλές παθογένειες μέσα στο Κράτος. Εσείς μπήκατε τώρα σε αυτή τη λογική να φτιάξετε ένα καινούριο σχέδιο, όπως μας είπατε, να αναθεωρηθεί το σχέδιο πολιτικής προστασίας. Πώς θα πείσετε τον κόσμο ότι αυτό θα λειτουργήσει; Μπορείτε να εγγυηθείτε ότι τα πράγματα θα αλλάξουν πραγματικά στην ουσία τους;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μπορώ να εγγυηθώ, κυρία Κρουστάλλη, ότι την επόμενη μέρα, καταρχάς, στις κρίσιμες θέσεις θα τοποθετηθούν οι πιο κατάλληλοι άνθρωποι. Και αναφέρομαι ιδιαίτερα στη θέση της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, η οποία πρέπει να αναλάβει όλο το συντονισμό. Και ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, ως μονοπρόσωπο όργανο, ειδικά την ώρα της κρίσης, να παίρνει ο ίδιος αποφάσεις και να είναι πάνω από υπουργούς και πάνω από τον Πρωθυπουργό. Έτσι λειτουργούμε την ώρα της διαχείρισης της κρίσης, δεν υπάρχουν πολλοί στρατηγοί. Ένας στρατηγός πρέπει να υπάρχει και αυτός στο δικό μας σχήμα είναι ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας. Μπορώ επίσης να εγγυηθώ ότι θα εφαρμόσουμε άμεσα ένα συγκροτημένο σχέδιο. Θα ήθελα να αναφέρω ενδεικτικά κάποιες σημαντικές προτεραιότητες για το πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα από εδώ και στο εξής:

Ανάλυση επικινδυνότητας περιοχών και συγκεκριμένος επιχειρησιακός σχεδιασμός διαχείρισης κινδύνων για περιοχές, οι οποίες είναι οι πιο επικίνδυνες. Από τι φυσικές καταστροφές κινδυνεύει η χώρα κυρία Κρουστάλλη; Πρωτίστως από σεισμούς, από φωτιές και από πλημμύρες. Στους σεισμούς θα επανέλθω στη συνέχεια. Αλλά για τις φωτιές και τις πλημμύρες γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ποιες είναι οι περιοχές αυξημένης επικινδυνότητας. Και πρέπει να σας πω ότι, περιοχές όπως το Μάτι, αν είχε γίνει μια σωστή διαχείριση κινδύνου, θα ήταν στην πρώτη γραμμή. Θα αναβόσβηνε κόκκινο και θα έλεγε ότι αυτή η περιοχή είναι επικίνδυνη. Η πιο επικίνδυνη, γιατί είναι η περιοχή στην οποία συνυπάρχει δόμηση με δάσος, με πευκοδάσος, και γιατί είναι περιοχή με άναρχη ρυμοτόμηση. Και τέτοιες περιοχές υπάρχουν και άλλες, ξέρετε.

Από το 2007, όταν ανέλαβα Πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου να μιλάω για την ανάγκη εκπόνησης ενός ειδικού σχεδίου προστασίας των περιστατικών δασών της Αττικής. Και σήμερα ακόμα στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής υπάρχουν περιοχές που έχουν τα χαρακτηριστικά που έχει το Μάτι. Ξέρουμε ποιες είναι. Για περίπου 50, λοιπόν, τέτοιες περιοχές μπορεί να υπάρχει σε απόλυτη προτεραιότητα η εκπόνηση ενός σχεδιασμού διαχείρισης φυσικών καταστροφών. Και αυτός να είναι έτοιμος εντός ενός εξαμήνου. Και σε αυτό το σχεδιασμό συμπεριλαμβάνω και τις περιοχές οι οποίες είναι εκτεθειμένες σε πλημμυρικά φαινόμενα.

Για τη Μάνδρα -την ξεχάσαμε τη Μάνδρα αρκετά γρήγορα φαίνεται- ξέραμε ότι αν βρέξει στο βουνό πάνω από τη Μάνδρα, η Μάνδρα θα πλημμυρίσει, γιατί δεν ήταν η πρώτη φορά που έγινε. Το γνωρίζαμε αυτό. Και σαν τη Μάνδρα υπάρχουν περιοχές που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά. Έχω εδώ από τους ειδικούς μας και από τους επιστήμονές μας χάρτες που αφορούν δασικές περιοχές με μικτή δόμηση και υπάρχουν και περιοχές εδώ,

όπου έχουμε έντονα πλημμυρικά φαινόμενα. Ξέρουμε πού βρίσκονται αυτές οι περιοχές. Λοιπόν, για αυτές τις περιοχές απαιτείται κατ' απόλυτη προτεραιότητα η εκπόνηση τέτοιων σχεδίων.

Από εκεί και πέρα, δεν θα κουραστώ να το λέω, έμφαση στην πρόληψη, στην ενημέρωση, σε ασκήσεις Πολιτικής Προστασίας. Υπάρχουν απλά πράγματα τα οποία μπορεί να κάνει κανείς τα οποία σώζουν ζωές ξέρετε. Όταν επισκέφτηκα το νοσοκομείο Παίδων είδα έναν πιτσιρικά ο οποίος είχε μια σειρά από εγκαύματα, αλλά είχε διάθεση να μιλήσει, είχε πολύ καλή διάθεση. Μου είπε την εξής απλή κουβέντα. «Κάηκα γιατί δεν φορούσα μπλουζα». Για πηγαίνετε να δείτε τους τραυματίες με εγκαύματα στο νοσοκομείο, στον Ευαγγελισμό, που πήγα εχθές. Χέρια-πόδια. Γιατί πολύ απλά οι άνθρωποι αυτοί δεν γνώριζαν ότι δεν βγαίνεις στη φωτιά χωρίς μπλουζα. Εάν προφτάσεις να βγεις στη φωτιά, βγαίνεις με με ένα μακρυμάνικο κατά προτίμηση βρεγμένο. Αυτό δεν τους το μάθαμε, δεν τους το εξήγησε κανείς. Και σίγουρα δεν τους το είπε κάποιος την ώρα της φωτιάς.

Άλλη μεγάλη προτεραιότητα -και εκεί οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι ασυγχώρητες- είναι στην έγκαιρη ενημέρωση. Γιατί το 112 δεν έχει δουλέψει; Και γιατί, εν πάση περιπτώσει, και αν δεν δούλευε το 112, δεν βγήκε ένας χριστιανός στην τηλεόραση, ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, να πει «φύγετε, φύγετε», όπως έκαναν στις φωτιές στην Καλιφόρνια. «Δεν ελέγχουμε τη φωτιά. Φύγετε, πηγαίνετε στη θάλασσα. Και αν μπορείτε φορέστε και κάτι βρεγμένο για να μην καείτε». Δέκα δευτερόλεπτα χρειαζόταν για να γίνει αυτό. Και βέβαια αν είχαμε τη δυνατότητα να στείλουμε ένα SMS σε όλα τα κινητά των ανθρώπων που βρίσκόντουσαν στην περιοχή, τα πράγματα θα ήταν πολύ πιο εύκολα. Δεν το έκανε κανείς όμως. Ίσως κάποιοι δεν ήθελαν να βγουν στο ΣΚΑΪ, γιατί θεωρούσαν ότι το μέσο αυτό είναι εχθρικό προς την Κυβέρνηση.

Από εκεί και πέρα, έχω μιλήσει εκτεταμένα για μια νέα λογική δασοπυρόσβεσης η οποία θα γεφυρώνει επιτέλους το χάσμα, το υπαρκτό χάσμα μεταξύ δασικών υπηρεσιών και Πυροσβεστικής, διότι δεν συνεννοούνται καλά αυτές οι δύο υπηρεσίες. Η Πυροσβεστική, μετά από 20 χρόνια, έχει αρκετή εμπειρία στις δασικές πυρκαγιές, αλλά οι δασικές υπηρεσίες είναι αυτές που ξέρουν τα δάση μαζί με τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αυτές οι δύο υπηρεσίες πρέπει να συνεργάζονται. Και να αξιοποιήσουμε επιτέλους τη σύγχρονη τεχνολογία η οποία υπάρχει στη διάθεσή μας ειδικά στην πρώτη προσβολή. Μια φωτιά σβήνει στα πρώτα δέκα λεπτά. Με μια μικρή υδροφόρα με 1000 λίτρα νερό μπορεί να σβήσει. Αν ξεφύγει η φωτιά, δεν φτάνουν ούτε 10 πυροσβεστικά αεροπλάνα. Αυτή είναι η αλήθεια. Υπάρχουν φωτιές που, όταν ξεφεύγουν, δεν μπορεί να ελεγχθούν με τίποτα. Άρα, η πρώτη προσβολή και ο γρήγορος εντοπισμός της φωτιάς -και έχουμε αυτή τη στιγμή τεχνολογικά εργαλεία στη διάθεσή μας- θα πρέπει να είναι προτεραιότητα. Να μιλήσουμε με το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, με το Τ.Ε.Ε.. Έχουμε εξαιρετικούς ειδικούς ερευνητές, διεθνούς φήμης, οι οποίοι μπορούν να μας βοηθήσουν σε αυτό το σχεδιασμό. Και βέβαια συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας και βέλτιστες πρακτικές από το εξωτερικό. Δεν ανακαλύπτουμε εδώ την πυρίτιδα.

Όλα αυτά, λοιπόν, μπορούν να συγκροτήσουν -τα είπα πολύ περιληπτικά- ένα συγκροτημένο σχέδιο Πολιτικής Προστασίας, το οποίο μπορεί να εφαρμοστεί γρήγορα, με μετρήσιμους στόχους. Δεν θα αλλάξουν όλα στη δημόσια διοίκηση από τη μία στιγμή στην άλλη. Και ούτε μπορώ να εγγυηθώ -εφόσον με επιλέξουν οι πολίτες ως επόμενο Πρωθυπουργό- ότι αυτόματα θα τα διορθώσω όλα, από τη μία στιγμή στην άλλη. Αυτό που μπορώ να εγγυηθώ είναι ότι θα επιλέξω τους καλύτερους ανθρώπους. Ότι αυτό για μένα θα είναι απόλυτη προτεραιότητα. Και ότι έχω τη μέθοδο και την οργανοτικότητα,

ώστε αυτό το σχέδιο να μπορέσω να το υλοποιήσω, για να αισθάνονται επιτέλους οι Έλληνες πολίτες ασφαλείς στον τόπο τους.

Κ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Τελικά εσείς ποιες διαφορές βλέπετε ανάμεσα στους χειρισμούς της Κυβέρνησης Καραμανλή το 2007 με εκείνους της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ τώρα, ενώ το αποτέλεσμα είναι το ίδιο; Το πολιτικό σύστημα δηλαδή φαίνεται να μη μαθαίνει από τα λάθη του.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κοιτάξτε, όπως σας είπα, έγιναν λάθη το '07, αλλά μη συγκρίνουμε ανόμοια πράγματα. Η φωτιά το '07 ήτανε 100 φορές μεγαλύτερη. Επαναλαμβάνω, 100 φορές μεγαλύτερη από τη φωτιά της περασμένης Δευτέρας. Δεν το λέω εγώ, το είπε ο κ. Λέκκας και αυτή είναι η πραγματικότητα. Αποτυπώνεται από τα στρέμματα τα οποία έχουν καεί. Από εκεί και πέρα, ξέρετε, δεν είμαι καινούριος στην πολιτική και πρέπει να σας πω ότι και όταν ήμουν βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας είχα ασκήσει κριτική στην Κυβέρνησή μου τότε. Είχα γράψει ένα άρθρο στην Καθημερινή, 17 Ιουνίου 2009, το αναζήτησα. «Δεν το πήραμε το μήνυμα». Και αναφερόμουν τότε όχι στο μήνυμα των ευρωεκλογών που μόλις είχαν διεξαχθεί, αλλά στο μήνυμα από τις δασικές πυρκαγιές του '07. Κατέθετα και τότε προτάσεις για το πώς έπρεπε επιτέλους να θέσουμε τα θέματα αυτά σε προτεραιότητα. Άρα, τις ευθύνες μας -και για λογαριασμό της Παράταξής μου- τις έχω αναλάβει. Αλλά μη συγκρίνουμε ανόμοια πράγματα. Δεν έχει καμία σχέση η φωτιά το '07 με τη φωτιά αυτήν. Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της πολιτικής ευθύνης. Δεν τίθεται ζήτημα ανάληψης πολιτικής ευθύνης για τότε, γιατί η Κυβέρνηση ήδη είχε παραιτηθεί και η χώρα πήγαινε σε εκλογές.

Γ. ΑΠΕΡΓΗΣ: Ο Ελεύθερος Τύπος σήμερα αποκαλύπτει τα σήματα από το ημερολόγιο του κέντρου του Λιμεναρχείου της Ραφήνας προς το θάλαμο επιχειρήσεων, όπου από τις 19:08 είχαμε αναφορές για τις πρώτες ανασύρσεις σορών θυμάτων από τη θάλασσα. Στις 11:00 ο Πρωθυπουργός δεν αναφέρθηκε, δεν ενημερώθηκε από τους Υπουργούς, τουλάχιστον τους δυο που είναι καθ' ύλην αρμόδιοι και είχαν πάρει τα σήματα. Πιστεύετε ότι έγινε εσκεμμένα ή ήταν δόλος επικοινωνιακός;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι σημαντικό αυτό το σήμα το οποίο αναδείξατε. Επιβεβαιώνει αυτό το οποίο σας είπα και πριν, το οποίο νομίζω ότι είναι αυτονόητο. Όλοι γνώριζαν. Όλοι γνώριζαν σε αυτή τη θλιβερή σύσκεψη, η οποία αναμεταδόθηκε ζωντανά, ότι ήμασταν αντιμέτωποι με μία μεγάλη καταστροφή και ότι υπήρχαν και ανθρώπινα θύματα. Ή κάποιος δεν το είπε στον Πρωθυπουργό, οπότε έπρεπε να είχε φύγει χθες ή, ακόμα χειρότερο, ο Πρωθυπουργός το γνώριζε και παίζανε όλοι μαζί ένα άθλιο θέατρο στις πλάτες των Ελλήνων που αποσβολωμένοι εκείνη την ώρα, εκείνο το βράδυ, παρακολουθούσαν τους τηλεοπτικούς τους δέκτες. Δεν ξέρω πραγματικά τι είναι χειρότερο. Αλλά δεν νομίζω πια ότι υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία ότι όλοι γνώριζαν, σε αυτή τη σύσκεψη, ότι ήμασταν αντιμέτωποι με μία καταστροφή και ότι ήδη ήταν βέβαιο ότι θρηνούσαμε νεκρούς.

Θ. ΛΑΠΑΝΑΪΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας ρωτήσω δύο πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Επικοινωνήσατε με τον κ. Τσίπρα και ζητήσατε να αναλάβει το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, όπως και έγινε. Έκανε μία δωρεά 25 εκατομμύρια ευρώ να αναλάβει τη συντήρηση των πυροσβεστικών αεροσκαφών. Με δεδομένο ότι, πέραν του όποιου

σχεδιασμού και των όποιων λαθών έγιναν στο Βουτζά και ξέφυγε η φωτιά, από τη στιγμή που μπήκε στον οικισμό η ρυμοτομία, το πολεοδομικό ζήτημα εκεί ήταν καθοριστικό τουλάχιστον για τον αριθμό των νεκρών. Και επειδή μένω δέκα χρόνια εκεί, γνωρίζω ότι αντικειμενικά δεν μπορεί να εκκενωθεί. Και είναι κυνικό που θα το πω, αλλά υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες το μόνο ρεαλιστικό -είναι κυνικό- που μπορούμε να συζητάμε είναι για το πόσο λιγότεροι νεκροί μπορούσαν να υπάρξουν σε τέτοια μέρη από τη στιγμή που μπαίνει μέσα και καίει όλα η φωτιά. Η φωτιά έφτασε μέχρι και το κυρίως πολεοδομικό συγκρότημα της Ραφήνας. Γιατί δεν ζητήσατε από τον Πρωθυπουργό να κάνετε μαζί μία κίνηση σε σχέση με τα αυθαίρετα; Και πέραν των αυθαιρέτων, ακόμα και νόμιμες κατοικίες, ολόκληρες συνοικίες, πόλεις και τα λοιπά, που μπορεί να είναι νόμιμα όλα τα κτίρια, όταν δεν πληρούν ζητήματα ασφάλειας δεν πρέπει να τα ξαναδούμε όλα αυτά από την αρχή; Και το δεύτερο: Έχετε στο μυαλό σας, με δεδομένο την πρωτοβουλία που πήρατε να αναλάβει το Ίδρυμα Νιάρχος την αεροπυρόσβεση, τη συντήρηση, την εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα και σε άλλους τομείς της Πολιτικής Προστασίας;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Καταρχάς, κύριε Λαπαναΐτη, δεν συμβιβάζομαι με τη λογική των λιγότερων νεκρών. Στον Καναδά, σε μία τεράστια φωτιά, εκκενώθηκε μία ολόκληρη πόλη μέσα σε λίγες ώρες, κάηκε ένα μεγάλο κομμάτι της πόλης, θρήνησαν δύο νεκρούς και αυτούς στη διάρκεια της εκκένωσης. Δεν συμβιβάζομαι με αυτό. Αναγνωρίζω απόλυτα τη δύσκολη επιχειρησιακή πραγματικότητα, όταν μία φωτιά μπαίνει σε μία περιοχή με πεύκα τα οποία δεν έχουν καεί ποτέ, με τη ρυμοτομία του Ματιού. Αλλά δεν συμβιβάζομαι με αυτό. Επισκέφτηκα το Λύρειο Ίδρυμα. Τρεις ηλικιωμένες, η ηγουμένη και οι ηλικιωμένες καλόγριες που ήταν εκεί, κατάφεραν και εκκένωσαν ένα ίδρυμα με παιδιά και με γέροντες που δεν μπορούσαν να μετακινηθούν. Το έκαναν μόνες τους την ώρα που έβλεπαν τη φωτιά να έρχεται. Το Λύρειο βρίσκεται στην ουσία στα όρια του οικισμού του Βουτζά. Δεν έπρεπε να θρηνήσουμε θύματα. Θα το ξαναπώ. Σε αυτή την τραγωδία δεν έπρεπε να θρηνήσουμε θύματα. Ναι, δεν θα την ελέγχαμε -κατά πάσα πιθανότητα- τη φωτιά άπαξ και μπήκε μέσα στον οικισμό. Αλλά δεν συμβιβάζομαι τη λογική των λιγότερων νεκρών.

Από εκεί και πέρα, ναι, επικοινωνήσα με τον Πρωθυπουργό για να του προτείνω, για να τον ενημερώσω για την πρωτοβουλία μου να έρθω σε επικοινωνία με το Ίδρυμα Νιάρχος. Και θέλω πραγματικά να ευχαριστήσω από καρδιάς τον κ. Ανδρέα Δρακόπουλο, το Ίδρυμα, για μία ακόμα εξαιρετικά γενναιόδωρη δωρεά. Όπως θέλω να ευχαριστήσω και όλα τα Ίδρύματα. Αλλά και όλους τους απλούς πολίτες, οι οποίοι συνεισέφεραν, ο καθένας στο μέγεθος των δυνατοτήτων του, για να μπορέσουμε να συνέλθουμε από αυτή τη μεγάλη τραγωδία. Είναι πολύ σημαντικό ότι υπάρχουν 25 εκατομμύρια ευρώ διαθέσιμα σήμερα από ιδιωτικούς πόρους κοινωφελείς για να μπορέσουμε να κάνουμε παρεμβάσεις στον τρόπο με τον οποίο οργανώνουμε τη δασοπυρόσβεση. Και πρέπει να σκεφτούμε πολύ προσεχτικά πώς θα αξιοποιήσουμε αυτά τα χρήματα. Αλλά, ξέρετε, δεν είναι μόνο θέμα χρημάτων. Υπάρχει ένα μέτρο στο πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης, είναι το υπομέτρο 8.3 με θέμα «Πρόληψη ζημιών σε δάση εξαιτίας δασικών πυρκαγιών, φυσικών καταστροφών και καταστροφικών συμβάντων». Είναι ευρωπαϊκοί πόροι. 60 εκατομμύρια έχουν προϋπολογιστεί για την Ελλάδα. Ξέρετε πόσοι έχουν απορροφηθεί; Μηδέν. Μηδέν. Χρήματα φαίνεται να υπάρχουν, το ερώτημα είναι ποιος έχει τη δυνατότητα να τα αξιοποιήσει.

Από εκεί και πέρα, τα δύσκολα αφορούν στην οργάνωση του χώρου. Το Μάτι σήμερα χρειάζεται μία νέα πολεοδόμηση από την αρχή. Αυτό σημαίνει ότι, εργαλεία, όπως ο αστικός αναδασμός και η εισφορά σε γη, πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να μπορέσουμε

να οργανώσουμε την πόλη αυτή ξανά σε μία καινούρια βάση. Και θα είμαι ο πρώτος που θα στηρίξει οποιαδήποτε τέτοια πρωτοβουλία η οποία πρέπει να γίνει χωρίς εκπτώσεις και χωρίς να λογαριάσουμε το όποιο κόστος. Εξάλλου, για ποιο κόστος μιλάμε; Για ποιο κόστος μιλάμε όταν έχουμε σχεδόν 100 νεκρούς; Αλλά έχω πολύ περιορισμένη εμπιστοσύνη στη Κυβέρνηση. Για τον κυνισμό της Κυβέρνησης μιλήσαμε, και για την ανικανότητά της, η οποία -νομίζω- είναι αυταπόδεικτη. Έχω εδώ -μιας και μιλάμε για ανικανότητα- μια απόφαση υπογεγραμμένη από τον κ. Σταθάκη: Πρώτη έγκριση διάθεσης πίστωσης από το Π.Δ.Ε. στις δασικές υπηρεσίες των αποκεντρωμένων διοικήσεων. Είναι τα χρήματα που χρειάζονται για να καθαριστούν οι δρόμοι και να γίνουν τα βασικά έργα υποδομής. Ξέρετε πότε υπεγράφη αυτή η απόφαση; 30 Ιουλίου. Είμαστε σοβαροί σε αυτή τη χώρα; Είμαστε σοβαροί; 30 Ιουλίου υπεγράφη η απόφαση αυτή. Λοιπόν, βγάλτε τα συμπεράσματά σας αν υπάρχει οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης ο οποίος να πιστεύει ότι με αυτή την Κυβέρνηση μπορεί να γίνει οτιδήποτε σοβαρό και οργανωμένο σε αυτόν τον τόπο.

Γ. ΣΙΑΔΗΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή το τηλεφώνημα στον κ. Τσίπρα και το να μπει στο παιχνίδι το Ίδρυμα Νιάρχος και να συνδράμει. Κάποιοι σας κατηγορήσαν ότι σχεδιάζετε να μικρύνετε το κράτος, τουλάχιστον ότι αυτό έχετε στο πίσω μέρος του μυαλού σας υπό την έννοια έχουμε πυρκαγιές πάμε στο Ίδρυμα Νιάρχος, έχουμε προβλήματα στον τομέα της υγείας θα απευθυνθούμε σε κάποιον ιδιώτη είτε για φάρμακα είτε για κλινική, είτε οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα. Να το πούμε να το καταλάβει ο κόσμος. Σε μια διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό εσάς υπάρχει περίπτωση να παραδώσετε το κράτος στους ιδιώτες;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τώρα φαντάζομαι ότι αυτή η ερώτηση έχει και λίγα ρητορικά χαρακτηριστικά. Δεν απάντησα όμως πριν, οπότε μου δίνετε μια ευκαιρία να απαντήσω στο ερώτημα. Δηλαδή η αντιπρόταση θα ήταν να μην αξιοποιήσουμε ένα μεγάλο ίδρυμα ή να μην αξιοποιήσουμε; Μη συγχέουμε τον εθελοντισμό και την κοινωνία των πολιτών με τον ιδιωτικό τομέα. Να μην τα συγχέουμε αυτά τα δυο. Και όποιος επιχειρεί να το κάνει - γιατί κάποιοι επιχειρούν να το κάνουν- το κάνει προκλητικά και με άλλο σκοπό. Βεβαίως και θα αξιοποιήσω, όχι μόνο θα αξιοποιήσω, αλλά θα δώσω και γενναία φορολογικά κίνητρα για να τονώσω την κοινωνία των πολιτών και να ενθαρρύνω περισσότερες τέτοιες δωρεές. Και η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα είναι απαραίτητη, πού; Είναι απαραίτητη στην οργάνωση του χώρου. Γιατί και σήμερα δεν χρησιμοποιούμε ιδιώτες μηχανικούς για την έκδοση οικοδομικών αδειών; Δεν καταλαβαίνω δηλαδή. Όλα το Κράτος τα κάνει; Από εκεί και πέρα, ο τρόπος με τον οποίο μπορεί δημόσιος και ιδιωτικός τομέας να λειτουργήσουν μαζί είναι, κατά την άποψή μου, η λύση στο πρόβλημα. Όπως γνωρίζετε η προστασία του δάσους είναι στον σκληρό πυρήνα του Κράτους. Για αυτό και έχουμε αποκεντρωμένες διοικήσεις. Γιατί συνταγματικά είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε. Δεν ανήκει η δασική πολιτική στις αιρετές Περιφέρειες. Ανήκει στις αποκεντρωμένες διοικήσεις. Άρα όλα αυτά τα οποία ακούω, επιτρέψτε μου να πω, είναι απλά σαχλαμάρες.

ΑΠ. ΜΑΓΓΗΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χθες ο Πρωθυπουργός επισκέφθηκε τις πληγείσες περιοχές. Τον κατηγορήσατε ότι έκανε μια επίσκεψη εν κρυπτώ, πήγε σαν τον κλέφτη. Απάντησε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος χθές ότι ο Πρωθυπουργός ήθελε μια επίσκεψη που δεν θα έχει επικοινωνιακό χαρακτήρα. Και μάλιστα ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος απάντησε και στην άλλη κριτική που γίνεται για το τι δήλωσε ο Πρωθυπουργός στη

διάρκεια της σύσκεψης το βράδυ της Δευτέρας, λέγοντας ότι «οι νεκροί ούτε κρύβονται ούτε εικάζονται». Θα ήθελα το σχόλιό σας για τις απαντήσεις που έδωσε χθές ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ας βγάλουν οι πολίτες τα συμπεράσματά τους για την απουσία του Πρωθυπουργού 7 μέρες και για τον τρόπο με τον οποίο επέλεξε να επισκεφτεί τις πληγείσες περιοχές. Ίσως έκρινε ότι δεν έχει άλλο τρόπο να πάει παρά μόνο σε ένα απόλυτα προστατευμένο περιβάλλον συνοδευόμενος από τους βοηθούς του και τους κομματικούς του υπασπιστές. Σας είπα και πριν, στην εισαγωγή μου, ότι το πώς ο καθένας βιώνει το ρόλο του σε αυτές τις περιπτώσεις να είναι κοντά στους πολίτες, αυτό είναι κάτι βαθιά προσωπικό, υπαγορεύεται μόνο από τη συνείδηση του καθενός. Και πρέπει να σας πω αυτό το οποίο δεν μπορώ να δεχθώ κύριε Μαγγηριάδη. Μπορώ να δεχθώ σε ένα βαθμό -δεν συμβιβάζομαι αλλά μπορώ να δεχθώ- την ανικανότητα. Αυτό που δεν μπορώ να δεχθώ είναι ότι δεν είδα σε κανένα πρόσωπο των εμπλεκόμενων τη συντριβή. Δεν είδα συντριβή στο πρόσωπό τους για αυτό το οποίο έγινε. Ένα συγγνώμη -το λέει πολύς κόσμος αλλά έχει τη σημασία του- δεν ειπώθηκε ακόμα για αυτά τα οποία έγιναν. Λες και ήταν σε έναν άλλο κόσμο κυνισμού και αλαζονείας. Άρα για τα ζητήματα της επίσκεψης νομίζω ότι οι εικόνες μίλησαν μόνες τους. Και για την επικοινωνιακή διαχείριση, όπως έγινε, - αναφέρθηκα ήδη- νομίζω ότι οι πολίτες έχουν βγάλει τα συμπεράσματά τους.

Κ. ΠΑΠΑΧΛΙΜΙΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ρωτήσω το εξής: Πριν βάλατε στο κάδρο των ευθυνών, πέρα από τον Πρωθυπουργό τον κ. Τσίπρα και τον κ.Σκουρλέτη , την κυρία Δούρου και τον κ. Τόσκα. Θέλω να ρωτήσω αν βγάζετε από το κάδρο των ευθυνών τους Υπουργούς, τον κ. Κουρουμπλή και τον κύριο Καμμένο και το Δήμαρχο τον κ. Ψηνάκη. Αν οι ευθύνες αυτές, πέρα από πολιτικές, είναι ενδεχομένως, κατά τη γνώμη σας, και ποινικές. Και αν, εκτός από αυτό που ζητάτε από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να πράξει, σκέφτεστε και εσείς να κινηθείτε κάπως κοινοβουλευτικά; Για παράδειγμα με τη σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να ξεκινήσω με το τελευταίο. Ποινικές ευθύνες αποδίδονται από τη Δικαιοσύνη. Και η Δικαιοσύνη πρέπει να κάνει τη δουλειά της όπως σας είπα στο ανώτερο δυνατό επίπεδο και εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Δεν μπορεί αυτή η ιστορία να τραβήξει πάρα πολύ. Και εμείς θα παρακολουθούμε και θα ελέγχουμε και θα ρωτάμε. Θέλω να είμαι μαζί σας ειλικρινής κύριε Παπαχλιμίντζο. Με προβληματίζει πολύ το ζήτημα της Εξεταστικής Επιτροπής, για τον απλούστατο λόγο, ότι ξέρουμε πολύ καλά ότι πάντα αυτές οι Επιτροπές εξελίσσονται τελικά σε Επιτροπές κομματικής αντιπαράθεσης. Δεν το θέλω αυτό. Δεν το θέλουν οι πολίτες. Θα έβλεπα όμως μία υπερκομματική τεχνοκρατική επιτροπή επιστημόνων, οι οποίοι θα έκαναν μία διάγνωση του τι πήγε λάθος. Αντικειμενική, να μην επιδέχεται αμφισβήτησης και να μας κατέθεταν τις προτάσεις τους για το τι πρέπει να αλλάξει. Το έκανα ήδη ως Νέα Δημοκρατία. Ζήτησα από τον κ. Κωστή Συνολάκη, παγκοσμίου κύρους ειδικός στις φυσικές καταστροφές, να φτιάξει μία τέτοια Επιτροπή και να κάνει τις προτάσεις του. Μιλώ για λογαριασμό της Νέας Δημοκρατίας. Θα ήταν καλό εάν μπορούσαμε αυτό έστω, να το κάνουμε συνολικά. Ξέρετε, υπήρξαν και στο παρελθόν διακομματικές Επιτροπές, υπήρξε διακομματική Επιτροπή του '93 για τις δασικές πυρκαγιές. Και τότε ήταν εποχή μεγάλης πόλωσης και έντασης και κατέληξε σε συμπεράσματα. Αξίζει κάποια στιγμή να το διαβάσετε το

πόρισμα. Μέχρι και αυτά τα οποία λεγόντουσαν το '93, εξακολουθούν να είναι επίκαιρα. Θα έβλεπα αυτό ως κάτι πιο χρήσιμο και θα άφηνα τις ποινικές ευθύνες για τη Δικαιοσύνη. Προφανώς υπάρχουν πολιτικές ευθύνες και σε άλλα πρόσωπα, τα πρόσωπα τα οποία αναφέρατε. Αν έπρεπε όμως να προτεραιοποιήσω τις ευθύνες και να τις προσωποποιήσω, θα το έκανα για τα πέντε αυτά πρόσωπα τα οποία ανέφερα.

Γ. ΧΡΗΣΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ρωτήσω για ένα θέμα το οποίο κρίνω εξαιρετικά σημαντικό και νομίζω το κρίνει και η Νέα Δημοκρατία απ' ό,τι είδα στις ανακοινώσεις σας. Πρόκειται για τον περίφημο αριθμό 112 που ενδεχομένως πάρα πολλοί Έλληνες να μη γνωρίζουν την ύπαρξή του και τη χρήση του. Παρά ταύτα όμως είναι ένας αριθμός που -όπως διαπιστώσαμε όλοι αυτές τις μέρες- θα μπορούσε να έχει στείλει μήνυμα στα κινητά τηλέφωνα όλων των ανθρώπων, χιλιάδων ανθρώπων που κατοικούσαν στην περιοχή. Λέτε λοιπόν για ποιο λόγο η κυβέρνηση και η Πολιτική Προστασία που ενδεχομένως είναι στην ευθύνη της, δεν λειτούργησε αυτόν τον αριθμό. Γνωρίζουμε όμως εμείς οι δημοσιογράφοι ότι η αναβάθμιση της χρήσης αυτού του αριθμού στην πολιτική προστασία, είναι ένα θέμα που από το 2011 έχει ξεκινήσει. Και ακόμη, απ' ό,τι τουλάχιστον ακούσαμε από χείλη αρμοδίων αυτές τις τραγικές ημέρες, δεν είναι σε θέση να λειτουργήσει. Λειτουργεί ή δεν λειτουργεί αυτός ο αριθμός; Θα μπορούσε να σταλεί μήνυμα και οδηγίες ή όχι;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν λειτουργεί το σύστημα. Τρία χρόνια κανείς δεν έκανε κάτι για να το λειτουργήσει. Και θέλω να θυμίσω ότι και η προηγούμενη Κυβέρνηση και επί Υπουργίας του κ. Δένδια και επί Υπουργίας του κ. Κικίλια, είχε προμηθευτεί μία σειρά από συστήματα τα οποία βοηθούσαν στη διαχείριση της πληροφορίας για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών. Το 112 είναι πρώτη προτεραιότητα. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία γιατί δεν λειτουργεί ήδη. Αλλά πρέπει να σας πω ότι, ελλείπει του 112 - επαναλαμβάνω και αυτό που είπα πριν- χρειαζόταν μία απλή οδηγία από την τηλεόραση, μία απλή οδηγία στην αστυνομία, «εκκενώστε, φύγετε, κατευθυνθείτε στη θάλασσα. Φορέστε ρούχα. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τη φωτιά». Αυτό ήταν ευθύνη κάποιου να το κάνει. Του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής προστασίας. Αυτός έχει την τελική ευθύνη όταν μία φωτιά εκτείνεται πέρα των ορίων ενός Δήμου. Και της Περιφέρειας. Και βέβαια της ίδιας της Πυροσβεστικής, που αμφιβάλλω αν είχε πραγματική εικόνα για το τι γινόταν στο μέτωπο της φωτιάς. Ξέρετε, πάλι επί Υπουργίας του κ. Νίκου Δένδια, είχε βγει ένα κονδύλι για να μπορεί ένα σούπερ πούμα να πετάει μονίμως πάνω από μία φωτιά, με έναν αξιωματικό της Πυροσβεστικής, το συντονιστή, ώστε να υπάρχει εικόνα από αέρος. Ούτε αυτό έγινε. Άρα, είναι βέβαιο ότι υπάρχουν ελλείψεις επιχειρησιακές, συγκεκριμένες. Δείκτης επικινδυνότητας 4. Για πρώτη φορά στην Αττική τη μοιραία Δευτέρα. Τι έγινε; Άλλαξε τίποτα ή μήπως ήταν μία γραφειοκρατική διαδικασία; Πήγαμε από το 3 στο 4 και δεν αλλάζει απολύτως τίποτε στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε την επικινδυνότητα των περιστατικών αυτών.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο το 112. Αλλά -όπως σας είπα- για εμένα, στο δικό μας σχέδιο, ένας μηχανισμός έγκαιρης ενημέρωσης των πολιτών είναι πρώτη προτεραιότητα. Δεν θα είχαμε το ίδιο αποτέλεσμα εάν στην Μάνδρα είχαμε στείλει ένα μήνυμα για πλημμυρικά φαινόμενα, αν στην Μάνδρα είχαμε προβλέψει να κλείσουμε ένα δρόμο. Χλευάστηκα πολύ, ξέρετε, για αυτό το οποίο είπα από κάποιους άθλιους οι οποίοι σήμερα δεν έχουν το θάρρος καν να εμφανίζονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Επειδή τι είπα τότε στη Μάνδρα; Ότι αν είχε κλείσει ο δρόμος, επειδή ο δρόμος στην ουσία είχε καταλάβει το

ρέμα, θα είχαμε γλιτώσει τις πιο πολλές ανθρώπινες ζωές. Γιατί πολύ απλά οι άνθρωποι πνίγηκαν σε αυτό το δρόμο επειδή κανείς δεν είχε φροντίσει να τον κλείσει. Ξέρετε, μερικές φορές είναι μικρές αποφάσεις που παίρνονται στο πεδίο αυτές που κάνουν τη διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου.

Αλλά η χώρα χρειάζεται επειγόντως ένα σύστημα -όπως το 112- έγκαιρης ενημέρωσης των πολιτών για περιπτώσεις φυσικών καταστροφών. Γιατί ξέρετε δεν είναι μόνο οι φωτιές. Η χώρα μας αντιμετωπίζει και τους σεισμούς. Και ναι, λέμε ότι έχουμε μάθει να ζούμε με τους σεισμούς και είμαστε έτοιμοι και πράγματι έχουμε ένα αντισεισμικό κανονισμό πολύ ικανοποιητικό. Ξέρετε ότι ο Οργανισμός Αντισεισμικής Προστασίας είναι ακέφαλος από το Νοέμβριο του 2017 όταν έχει λήξει η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου; Άρα δεν έχει ουσιαστικά αρμοδιότητες. Τι να πω τώρα άλλο; Τι να πω; Μία χώρα με τη σεισμικότητα την οποία έχει αν -ο μη γένοιτο συμβεί κάτι- και ο Οργανισμός δεν έχει Διοικητικό Συμβούλιο, δεν μπορεί να πάρει αποφάσεις. Αθροίζονται, βλέπετε, συνέχεια οι τραγικές ανεπάρκειες αυτής της Κυβέρνησης.

Δ. ΓΚΑΛΟΝΑΚΗ: Θέλω να σταθώ στο σήμερα και να ρωτήσω κάτι. Κάνετε μια κίνηση, ενημερώσατε τις οργανώσεις σας, μαζεύουν πράγματα για τους πυρόπληκτους και τι άλλο μπορείτε να κάνετε σε αυτή την περίοδο, την κρίσιμη περίοδο για αυτούς τους ανθρώπους, ως Νέα Δημοκρατία.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάναμε ό,τι μπορούμε. Το ό,τι μπορούμε σημαίνει ότι ως κόμμα έχουμε τη δυνατότητα να κινητοποιούμε πολύ κόσμο. Και τρόφιμα μαζέψαμε και εθελοντές διασώστες φέραμε από τη Θεσσαλονίκη και με όλους τους Δήμους επικοινωνήσαμε και στο Λύρειο Ίδρυμα πήγαμε για να παρέχουμε διακριτικά την υποστήριξή μας και άλλα πράγματα κάνουμε που δεν χρειάζεται να τα ξέρετε. Αυτό μπορούμε να κάνουμε για να απαλύνουμε τον ανθρώπινο πόνο εκείνης της στιγμής. Αλλά αυτό που περιμένει ο κόσμος από εμάς -και απο τη Νέα Δημοκρατία ως Κόμμα και από εμένα προσωπικά- είναι αυτό που σας είπα πριν: Ένα σχέδιο με τους κατάλληλους ανθρώπους για να μην ξαναγίνει ποτέ μία τέτοια καταστροφή. Αυτή είναι η δουλειά μας, δεν είμαστε Μη Κυβερνητική Οργάνωση. Είμαστε όμως ταυτόχρονα ένα κόμμα το οποίο μπορεί να κινητοποιεί πολύ κόσμο και θέσαμε από την πρώτη στιγμή τους εθελοντές μας στην υπηρεσία των τοπικών Δήμων για να βοηθήσουν ο καθένας όπως μπορεί.

Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Έχουν καταγραφεί, κύριε Πρόεδρε, από την Παρασκευή, που έληξε και το τριήμερο εθνικό πένθος, όλοι οι χαρακτηρισμοί που έχετε κάνει για τον κ. Τσίπρα, όπως και τα σχόλιά σας για τους κυβερνητικούς χειρισμούς, το σόου, όπως το λέτε, στην Πυροσβεστική και τα λοιπά. Μία ερώτηση που θα ήθελαν να κάνουν οι πολίτες αυτή τη στιγμή που παρακολουθούν. Εσείς, αν ήσασταν στη θέση του κυρίου Τσίπρα τι θα κάνατε διαφορετικό;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σας τα είπα ήδη. Δεν θα είχα επιλέξει για Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας ένα άνθρωπο από την «παρέα μου», την κομματική παρέα. Δεν θα είχα κάνει βαθιές βουτιές στην επετηρίδα της Πυροσβεστικής για να βρω ανθρώπους οι οποίοι ενδεχομένως είναι φιλικόι προς το ΣΥΡΙΖΑ. Θα είχα μεριμνήσει να υπάρχει ένας στοιχειώδης σεβασμός για τα ζητήματα αυτά. Δεν ζητώ -και νομίζω κανείς δεν έχει την απαίτηση από τον κ. Τσίπρα ή από τον εκάστοτε Πρωθυπουργό- να αλλάξει μονομιάς τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το ελληνικό Κράτος. Αλλά πείτε μου ένα πράγμα το οποίο

να έγινε, το οποίο να δείχνει έστω με οποιονδήποτε τρόπο ότι υπήρχε ένα πραγματικό ενδιαφέρον οργάνωσης το Κράτους για την αντιμετώπιση μιας φυσικής καταστροφής. Και δεν χρειάζεται, προφανώς, να σας πω τι θα έκανα το βράδυ της φωτιάς. Νομίζω ότι αυτά τα οποία έκανε ο κ. Τσίπρας τα περιέγραψα ήδη πριν. Δεν χρειάζεται να επανέλθω σε αυτό το ζήτημα.

Κος ΚΑΡΕΛΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε, από την πλευρά της Κυβέρνησης είπαν ότι την ώρα της μάχης ή που υπάρχουν αυτές οι καταστροφές δεν μπορείς να προχωρήσεις σε κατατομήσεις είτε υπουργών είτε υπηρεσιών. Μια απάντηση σε αυτό.

Και ταυτοχρόνως μιλήσατε και για ευθύνες. Όταν οι πολίτες βλέπουν αυτή την κατάσταση, εσείς μπορείτε να τους πείτε ότι μπορούν να είναι ήσυχoi αν έχουμε το στιδήποτε ή μια τρομοκρατία που μπορεί να επικρατήσει θα είναι ακόμη χειρότερη; Εννοώ στο ότι αν νιώθουν αυτή την ανασφάλεια απέναντι σε αυτούς που πρέπει να διαχειριστούν τέτοιου είδους καταστροφές μήπως αυτή η ανασφάλεια κάνει τους πολίτες να...

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είμαι ο τελευταίος ο οποίος έχει καμιά διάθεση να σπείρει πανικό. Αλλά οι άνθρωποι αυτοί σήμερα μπορεί να κληθούν να διαχειριστούν μια άλλη φωτιά, ο μη γένοιτο. Το Καλοκαίρι δεν έχει τελειώσει ακόμα. Ο πιο δύσκολος μήνας πάντα είναι ο Αύγουστος όταν φυσάνε και τα μελτέμια. Και ειδικά ως προς τις περιοχές υψηλής επικινδυνότητας, που τις γνωρίζουμε πρέπει τώρα να κάνουμε κάτι. Επαναλαμβάνω, τώρα. Τα περιστατικά δάση της Αθήνας, ό,τι έχει μείνει από την Πεντέλη, η μπροστινή μεριά της Πάρνηθας, το Τατόι και το κομμάτι το οποίο βρίσκεται στον Υμηττό. Περιοχές κατάφυτες, κοντά στον αστικό ιστό. Θα χρειαστούμε, έστω και τώρα, την τελευταία στιγμή, ειδικά σχέδια διαχείρισης για το πώς θα αντιμετωπίσουμε ενδεχομένως ένα πρόβλημα σε αυτές τις περιοχές. Ελπίζω τουλάχιστον αυτό το μήνυμα, αν μη τι άλλο, οι αρμόδιοι να το πήραν.

Δ. ΓΚΑΤΣΙΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Ζητήσατε πριν, αν δεν κάνω λάθος, να ανατεθεί η όλη έρευνα σε εφέτη εισαγγελέα και ειδικό εφέτη ανακριτή. Υποθέτω λοιπόν ότι ζητάτε την αναβάθμιση της δικαστικής έρευνας.

Αυτό που θέλω επίσης να ρωτήσω είναι πότε πιστεύετε ότι πρέπει να ολοκληρωθεί όλο αυτό το ψηφιδωτό της έρευνας που κρύβει από πίσω του μια τραγωδία. Και κάτι ακόμα, με αφορμή όχι μόνο όσα έγιναν στο Μάτι, αλλά και όσα έγιναν στη Μάνδρα, εάν σκοπεύετε, με το τέλος των θερινών τμημάτων, να καλέσετε τον κ. Τσίπρα στη Βουλή και να συζητήσετε για όλα αυτά τα δραματικά γεγονότα, να τεθούν όλα αυτά επί τάπητος.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όπως σας είπα η δικαστική διερεύνηση θα πρέπει να έχει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, θα ήθελα εντός δυο, τριών μηνών να έχει ολοκληρωθεί, αλλά δεν είμαι εγώ αυτός ο οποίος θα υποδείξει στη Δικαιοσύνη τους ρυθμούς με τους οποίους πρέπει να κινηθεί. Φαντάζομαι ότι όλοι έχουν αίσθηση, όχι απλά του κατεπείγοντος της υπόθεσης, αλλά και του πόσο τραυματική είναι αυτή η υπόθεση για το συλλογικό μας υποσυνείδητο. Από εκεί και πέρα το τι θα κάνουμε στη Βουλή είναι κάτι το οποίο θα το δούμε όταν έρθει η ώρα.

ΣΠ. ΜΟΥΡΕΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας περιγράψατε σε αδρές γραμμές πρωτύτερα τις βασικές παραμέτρους του σχεδίου σας για την επόμενη ημέρα. Κομβικό σημείο εκεί μας είπατε πως είναι η αναδιοργάνωση, ο ανασχεδιασμός της πολιτικής προστασίας. Εγώ θέλω να μείνω στο πολιτικό σκέλος και σε έναν συμβολισμό που τον θεωρώ, κατά την ταπεινή μου άποψη, πολύ σημαντικό. Τηλεφωνήσατε στον Πρωθυπουργό προ ημερών και θέλω να ρωτήσω αφενός εάν αυτό σηματοδοτεί και μια αλλαγή πλεύσης στο αντιπολιτευτικό ύφος της Νέας Δημοκρατίας έως τις εκλογές, και θέλω να ρωτήσω αφετέρου εάν αυτό το εθνικό σχέδιο που περιγράφετε για την πρόληψη τέτοιων φυσικών καταστροφών περιλαμβάνει και έχει κομβικό στοιχείο μέσα του την εθνική συνεννόηση.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είμαι εγώ αυτός κύριε Μουρελάτο που δεν επεδίωξα την εθνική συνεννόηση. Το ποιος έχει υιοθετήσει έναν πολωτικό, διχαστικό λόγο το γνωρίζουν όλοι οι Έλληνες. Και επιμένω ότι σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία οι Έλληνες πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Και πράγματι για αυτό τηλεφώνησα στον κ. Τσίπρα γιατί θεωρώ ότι ήταν μια πρωτοβουλία τόσο μεγάλης εμβέλειας που έπρεπε να απολαμβάνει διακομματικής στήριξης για να μπορέσει και το ίδρυμα Νιάρχος να αισθάνεται άνετα ότι θα κάνει την πιο γενναϊόδωρη κίνηση την οποία μπορούσε να κάνει. Όπως και την έκανε τελικά.

Αλλά από εκεί και πέρα, ξέρετε, η εθνική συνεννόηση δεν μπορεί να οικοδομηθεί σε ένα περιβάλλον διχασμού. Και φοβάμαι ότι ο διχασμός, η πόλωση, η οξύτητα είναι πια μέσα στο DNA του κ. Τσίπρα, δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να προσποιηθεί ή να υποδυθεί ότι παίζει κάποιον άλλο ρόλο. Εμείς, όποτε και αν γίνουν οι εκλογές -μακάρι να γίνουν μια ώρα αρχύτερα, νομίζω ότι αυτό το καταλαβαίνουν πια όλοι οι Έλληνες- είπαμε ήδη πριν από ένα χρόνο ότι αξίζουμε καλύτερα. Νομίζω ότι όλοι το καταλαβαίνουν ότι αξίζουμε πολύ-πολύ καλύτερα από τη σημερινή Κυβέρνηση. Αυτό το επιβεβαιώνει η ίδια η δραματική πραγματικότητα.

Εγώ θα συνεχίσω να μιλάω για το μέλλον, για το σχέδιό μας, για το σχέδιό μου για την Ελλάδα της επόμενης μέρας. Δεν θα αφήνουμε καμία επίθεση αναπάντητη, αλλά αυτό το οποίο θέλουμε πια οι πολίτες να ακούσουν από εμάς, είναι πώς θα κάνουμε εμείς τα πράγματα πολύ καλύτερα την επόμενη μέρα. Νομίζω τα συμπεράσματά τους από τον κύριο Τσίπρα και για τη κυβέρνηση τα έχουν βγάλει πια.

ΧΡ. ΚΛΙΤΣΙΩΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μας πείτε πως ήταν το κλίμα κατά την επικοινωνία σας με τον κύριο Τσίπρα και αν θα του ξανατηλεφωνούσατε για να υπάρξει συναίνεση σε όλα τα ζητήματα της τραγωδίας;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τυπικό. Ήταν μία πρωτοβουλία την οποία είχα αναλάβει. Δεν ήταν η μόνη, θέλω να θυμίσω. Θέλω να θυμίσω ότι εμείς, προσωπικά εγώ έστειλα επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον κύριο Γιούνκερ ζητώντας την ανακατανομή των πόρων του ΕΣΠΑ ώστε να υπάρχει ακόμα μεγαλύτερη κοινοτική συμμετοχή για τα έργα τα οποία θα χρειαστούμε, για τα χρήματα που θα χρειαστούμε για το Μάτι.

Δεν ξέρω, μπορεί η κυβέρνηση να διατύπωσε προφορικά το αίτημα. Εγώ το έκανα γραπτώς και ευχαριστώ και την Επίτροπο Κρέτσου για την ανταπόκριση. Θέλω να είμαι χρήσιμος, και το γεγονός ότι μία εβδομάδα δεν μίλησα, το έκανα και για να σεβαστώ το εθνικό πένθος, αλλά το έκανα και γιατί θεώρησα ότι σε αυτή τη συγκυρία το τελευταίο που χρειάζεται είναι ακόμα μία κομματική αντιπαράθεση χωρίς δια ταύτα. Και οι

πρωτοβουλίες που ανέλαβα, και που θα συνεχίσω να αναλαμβάνω, σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν θα μιλάμε και δεν θα αποδίδουμε πολύ-πολύ συγκεκριμένες ευθύνες, αλλά πάντα με το δικό μας τρόπο και χωρίς να διχάζουμε.

ΕΙΡ. ΜΠΕΛΑ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Πρόεδρε, είπατε για το εθνικό σχέδιο πρόληψης που θέλατε να καταρτίσετε, εάν σε αυτό το σχέδιο ένα κομμάτι έχει σχέση και με τους εμπρησμούς. Γιατί είδαμε ότι ο Πρωθυπουργός στην αρχή αναφέρθηκε στους εμπρησμούς. Εσείς σκοπεύετε να αυστηροποιήσετε τις ποινές για τους εμπρηστές; Τι σκοπεύετε να κάνετε πάνω σε αυτό;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όλη αυτή η θεωρία περί εμπρηστών -είχε καλλιεργηθεί αυτή η συνομωσιολογία, κάποιοι έρχονται να μας κάψουν- είχαν γραφτεί αυτά και πριν τις πυρκαγιές. Ένα μεγάλο ποσοστό των πυρκαγιών μπαίνουν από εμπρησμό, το ξέρουμε αυτό. Το ξέρουμε το πώς ανάβει μία φωτιά. Δεν έχει σημασία στη συνέχεια για το πώς πρέπει να τη διαχειριστεί κανείς. Και συνήθως οι εμπρηστές έχουν να κάνουν με οικονομικά συμφέροντα στην περιοχή.

Άρα: σωστή πολεοδομική οργάνωση, δασολόγιο, κτηματολόγιο ώστε να μην μπορούν να υπάρχουν διεκδικήσεις. Και βέβαια, να πω και κάτι ακόμα που το έχω πει από το 2008: κατά προτεραιότητα κατεδάφιση αυθαιρέτων σε περιοχές που κτίστηκαν πρόσφατα σε εκτάσεις που έχουν κριθεί αναδασωτέες. Είναι αδιανόητο να γίνεται αυτό το πράγμα, ειδικά τα τελευταία χρόνια όταν υπάρχει αυξημένη ευαισθησία. Και είναι επίσης τελείως αδιανόητο ότι με την τεχνολογία που έχουμε στη διάθεσή μας σήμερα να μην γνωρίζουμε ακριβώς τι καινούριο κτίζεται στην Ελλάδα. Μπορούμε, το βλέπουμε, το βλέπει ο καθένας από το κινητό του. Με άλλα λόγια, έχουμε άλλα εργαλεία πια στη διάθεσή μας.

Προφανώς το πλαίσιο για τους εμπρηστές είναι ήδη πολύ αυστηρό και πρέπει να μείνει, και αν χρειάζεται, να στερεοποιηθεί και περισσότερο. Αλλά το ζήτημα είναι να δούμε ποια είναι τα οικονομικά συμφέροντα τα οποία κρύβονται πίσω από αυτούς τους εμπρησμούς.

Γ. ΣΕΡΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναφερθήκατε νωρίτερα στα ονόματα κάποιων Υπουργών και ήθελα να μας διευκρινίσετε, αν θέλετε, αν αυτός ο κατάλογος είναι εξαντλητικός ή ενδεικτικός, τι θα μπορούσε να κάνει καθένας από αυτούς τους υπουργούς το μοιραίο απόγευμα. Δεύτερον, αν μου επιτρέπετε, αναφερθήκατε στο ευρωπαϊκό σκέλος των πρωτοβουλιών σας. Και θα ήθελα να γνωρίζω αν κρίνετε επείγουσα την ανάγκη να δημιουργηθεί ένας ευρωπαϊκός στόλος εναέριων μέσων για την καταπολέμηση τέτοιων φαινομένων με δεδομένο τις αλλαγές που υπάρχουν στο κλίμα.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να ξεκινήσω με το δεύτερο. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είμαστε αντιμέτωποι με σημαντικές αλλαγές στο κλίμα. Μην κοροϊδευόμαστε. Τι σημαίνει αυτό; Η χώρα μας είναι εκτεθειμένη στην κλιματική αλλαγή, είναι εκτεθειμένη επειδή θα έχουμε πιο ακραία καιρικά φαινόμενα, πιο έντονες βροχοπτώσεις, μεγαλύτερη ξηρασία, μεγαλύτερη διάβρωση των ακτών. Τα ξέρουμε αυτά, είναι βέβαιο ότι θα συμβούν στα επόμενα χρόνια, στις επόμενες δεκαετίες.

Είναι επίσης πολύ θετικό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσω του Κύπριου Επιτρόπου, του κυρίου Στυλιανίδη, ο οποίος έχει αυτό το χαρτοφυλάκιο, αναδεικνύει την ανάγκη συγκρότησης ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού πολιτικής προστασίας που θα μπορεί να κινητοποιείται με μεγαλύτερη ευελιξία και με περισσότερα μέσα στη διάθεσή του. Τον στηρίζουμε σε αυτή την προσπάθεια με όλη μας τη δύναμη, το οποίο σημαίνει εδώ ότι και

εμείς πρέπει να συνεισφέρουμε σε αυτό το μηχανισμό διότι έχουμε σημαντικές δυνατότητες. Αλλά είναι βέβαιο ότι χρειάζεται να μπορούμε να μιλάμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο και γρήγορα να μπορούμε να διαθέτουμε μέσα.

Αυτό όμως δεν πρόκειται ποτέ να είναι υποκατάστατο για να μην αντιμετωπίσουμε την πρωτοφανή ανοργανωσιά μας ως κράτος. Είναι μια ανακούφιση μεν, αλλά δεν λύνεται το πρόβλημα με το να έρθουν μια μέρα μετά δύο ή τέσσερα πυροσβεστικά αεροσκάφη. Η ζημιά τότε θα έχει ήδη γίνει.

Πολλά από αυτά τα οποία σας είπα αφορούν την πρόληψη. Και για αυτό όμως υπάρχουν ευρωπαϊκοί πόροι και ευρωπαϊκά προγράμματα και τεχνολογία διαθέσιμη. Εκεί θα επένδυα το μεγαλύτερο κομμάτι της δικής μου προσοχής.

Για τα ζητήματα των ευθυνών και των αρμοδίων νομίζω τα έχω πει. Ανέφερα πέντε πρόσωπα τα οποία για εμένα έχουν τη μεγαλύτερη ευθύνη. Προφανώς υπάρχουν και άλλες ευθύνες. Και το ζήτημα του Λιμενικού πρέπει να μας απασχολήσει, τι ακριβώς έγινε στη θάλασσα, τι εντολές δόθηκαν, πότε δόθηκαν, αν όλοι έκαναν τη δουλειά τους έτσι όπως έπρεπε, αν υπήρχε πλήρη εικόνα.

Δεν μπορώ να δεχτώ [ότι δεν γνώριζε], -εμείς προσωπικά γνωρίζαμε επειδή έτυχε να έχω προσωπικό περιστατικό από τις 20:00- ότι υπήρχε κόσμος στη θάλασσα και ότι υπήρχαν εκατοντάδες άνθρωποι στις παραλίες. Το γνωρίζαμε, οι άνθρωποι έπαιρναν τηλέφωνα. Και όμως, οι μαρτυρίες των ανθρώπων καταδεικνύουν ότι σώθηκαν βασικά από εθελοντές, από φιλότιμους ανθρώπους και ότι το λιμενικό καθυστέρησε πολύ να παρέμβει. Να διερευνηθούν όλα αυτά, δεν είμαι ανακριτής, κάποια δεδομένα θέτω στο δημόσιο διάλογο, δεν το κάνω μόνο εγώ εξάλλου. Όπως σας είπα και πριν, οι φωνές των ιδίων είναι απείρως πιο ισχυρές από τις δικές μας αλλά και το τι έγινε στη θάλασσα πρέπει και αυτό να διερευνηθεί.

Γ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ: Αν μου επιτρέπετε να πάμε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, αλλά φυσικά και όπου υπάρχουν Έλληνες, καθώς η κινητοποίηση από Μελβούρνη, από Καναδά, από Ηνωμένες Πολιτείες είναι πολύ μεγάλη της ομογένειας. Ωστόσο υπάρχουν και κάποια ερωτηματικά όσον αφορά στην εμπιστοσύνη για τα χρήματα, για τις δωρεές και όλα αυτά που θα πάνε. Στο πλαίσιο λοιπόν της ανασφάλειας που περιγράψαμε προηγουμένως που μπορεί να δημιουργεί η Κυβέρνηση υπάρχει κάποιο έλλειμμα εμπιστοσύνης; Και εσείς ως Αρχηγός Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ποιο είναι το μήνυμα σε αυτούς τους ανθρώπους που θέλουν να συμβάλουν και να συνεισφέρουν σε αυτή τη δύσκολη στιγμή εκτός των συνόρων της Ελλάδας με όλες τις προσπάθειες που γίνονται; Θα υπάρχει ίσως και μια πρόβλεψη στο σχέδιο που είπατε για έναν καλύτερο συντονισμό με αυτούς τους φορείς από το εξωτερικό για τέτοιες -ο μη γένοιτο- στο μέλλον καταστροφές;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι πάρα πολύ σημαντικό, κύριε Σοφιανέ -και ευχαριστώ για την ερώτησή σας- ότι οι Έλληνες από παντού, από την Αμερική και από την Αυστραλία, προσφέρθηκαν με γενναιοδωρία να βοηθήσουν, να συνδράμουν. Αποδεικνύεται, για άλλη μια φορά, πόσο σημαντική πηγή δύναμης για το κράτος μας, για την Ελλάδα μας, για την Πατρίδα μας είναι οι Έλληνες της διασποράς. Ναι, υπάρχει ένα έλλειμμα εμπιστοσύνης και αυτό πρέπει να γεφυρωθεί. Δεν είμαι αρμόδιος, αλλά θέλω να πιστεύω ότι τους λογαριασμούς αυτούς -και πρέπει να προσέχει κανείς πάντα γιατί υπάρχουν πολλοί επιτήδειοι που κυκλοφορούν αυτή την εποχή και στο διαδίκτυο- θα τους διαχειριστούν οι αρμόδιοι με την απαραίτητη διαφάνεια και σοβαρότητα. Βέβαια, αν κρίνω από κάποια

πρόσωπα τα οποία επελέγησαν να διαχειριστούν αυτούς τους λογαριασμούς, από τον κ. Σπίρτζη, επιτρέψτε μου να έχω κάποιες αμφιβολίες. Αλλά μένω στη μεγάλη εικόνα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην ομογένεια και σε όλους τους Έλληνες οι οποίοι έσπευσαν να μας στηρίξουν. Θα χρειαστούμε τη βοήθειά τους. Χρειαζόμαστε όμως -επειδή είμαστε ένας λαός πολύ συναισθηματικός και πάντα αντιδράμε με θέρμη, με πάθος, με αλληλεγγύη στην κρίση- μην τα ξεχάσουμε αυτά ένα μήνα μετά - πάνω από όλα διάρκεια και σύστημα και μέθοδο. Και όλον αυτόν τον εθελοντισμό ο οποίος υπάρχει σήμερα στην κοινωνία να τον οργανώσουμε με έναν τρόπο ο οποίος πραγματικά θα είναι χρήσιμος και ωφέλιμος για όλο το κοινωνικό σύνολο.

Γ.ΜΠΑΣΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κώστας Καραμανλής ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Δεν παραιτήθηκε. Ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για το σκάνδαλο Κοσκωτά, δεν παραιτήθηκε. Γιατί ζητάτε τώρα παραίτηση;

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σας είπα πως αντιλαμβάνομαι την πολιτική ευθύνη. Στο δικό μου το λεξιλόγιο η πολιτική ευθύνη συνοδεύεται από κάποιες παραιτήσεις αν όχι του ιδίου του αρμοδίου, αλλά κάποιου από κάτω. Σας θυμίζω ότι για αυτό το οποίο είπατε σκάνδαλο του Βατοπεδίου, αυτό το οποίο αποκαλούσαμε εν πάση περιπτώσει τότε σκάνδαλο Βατοπεδίου, παραιτήθηκαν κάποιοι άνθρωποι, αποπέμφθηκαν κάποιοι άνθρωποι. Εδώ δεν έχει φύγει κανείς. Εδώ είναι όλοι κολλημένοι στην καρέκλα τους. Όλοι. Ούτε ένας δεν παραιτήθηκε. Ούτε μια παραίτηση για δείγμα. Λοιπόν, ας μην συγκρίνουμε καταστάσεις οι οποίες είναι τελείως ανόμοιες.